

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/62/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7125202814
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gizela Majerčák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7125202814.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gizely Majerčák a členov senátu JUDr. Dany Popovičovej a JUDr. Aleny Mikovej v právnom spore navrhovateľa: A. B. C., D. XX, E., nar. XX.X.XXXX, zást. Kanisová & Kanis Advokátska kancelária s. r. o., Ďumbierska 3F, Bratislava, IČO: 36 836 460, za ktorého ako konateľ koná advokát Mgr. Matúš Kanis, proti žalovanej: F. E. A., E. XXX, G. H. – G., nar. X.X.XXXX, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Mestského súdu Košice č. k. 21Cos/1/2025 - 73 zo 17. marca 2025

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.
Žalovanej n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Mestský súd Košice ako súd prvej inštancie (ďalej aj len ako „súd“) uznesením označeným v záhlaví konanie sčasti zastavil pre prekážku rozhodnutej veci, ktorú zakladá právoplatné uznesenie konajúceho mestského súdu z 11.3.2024, č. k. K3-6C/144/2022 - 628, vo zvyšku návrh zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Rozhodol tak o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý pred začatím konania vo veci samej má byť trvalou úpravou právnych pomerov sporových strán, ktorou navrhovateľ voči žalovanej sa domáhal, aby tejto bola uložená povinnosť zdržať sa neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa spočívajúcich vo verejnom šírení a zdieľaní webovej stránky pod názvom I. na svojej facebookovej stránke „Iniciatíva za vymazaných rodičov“.

2. Po zistení, že uznesením konajúceho súdu z 11.3.2024 vo veci K3-6C/144/2022 v spojení s potvrdzujúcim uznesením odvolacieho súdu zo 4.6.2024 pod sp. zn. 9Co/73/2024 žalovanej bolo právoplatne uložené, aby až do právoplatného skončenia konania o ochranu osobnosti vo veci samej sa zdržala neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti žalobcu spočívajúcich jednak vo verejnom šírení informácií o tom, že žalobca bráni v styku žalovanej s jej synom, je stíhaný Národnou kriminálnou agentúrou, pácha trestné činy korupcie a obchodovania s ľuďmi, ako aj trestné činy zneužívania právomoci verejného činiteľa, je súčasťou justičnej mafie a korumpuje sudcov alebo kohokoľvek iného v snahe dosiahnuť finančné obohatenie a jednak vo verejnom šírení prirovnaní žalobcu k osobe J. H. a v šírení informácií označujúcich akékoľvek osoby ako „opičky“ žalobcu. V rozsahu, v ktorom toto už právoplatne nariadené neodkladné opatrenie súdu tvorí prekážku právoplatne rozhodnutej veci, konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia z 21.2.2025 pod sp. zn. 21Cos/1/2025 zastavil postupom podľa §161 ods. 1 CSP v spojení s jeho §230 CSP, keďže dospel k záveru, že kým výrok uznesenia z 11.3.2024 žalovanej ukladá povinnosť zdržať sa neoprávnených zásahov do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa spočívajúcich vo verejnom šírení tvrdení, resp. úsudkov žalovanej na osobu navrhovateľa kdekoľvek, žalobný nárok (petit) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia z 21.2.2025 (zdržanie sa verejného šírenia a zdieľania...) navrhovateľ obmedzil iba na webovú stránku pod názvom I. na facebookovej stránke „Iniciatíva za vymazaných rodičov“, z čoho usúdil, že výrok neodkladného opatrenia z 11.3.2024 čo do rozsahu ním uloženej povinnosti žalovanej zdržať sa verejného šírenia tam špecifikovaných tvrdení a úsudkov, žalobný nárok uplatnený návrhom z 21.2.2025 konzumuje, účinky uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia z 11.3.2024

naďalej pretrvávajú aj v čase rozhodovania súdu o tomto návrhu navrhovateľa z 21.2.2025 a uzavrel, že dôvodom na poskytnutie rovnakej právnej ochrany navrhovateľovi, aká vykonateľným uznesením súdu z 11.3.2024 tomuto už je poskytnutá, nemôže byť okolnosť, že exekúcia vykonateľného uznesenia z 11.3.2024 na príslušnom súde vedená pod sp. zn. 30EK/796/2024 nateraz nebola dosiahnutá.

3. Po zistení, že kým uznesením z 11.3.2024 žalovanej bola uložená povinnosť zdržať sa verejného šírenia tam špecifikovaných tvrdení a úsudkov na adresu navrhovateľa kdekoľvek, navrhovateľ obsahom posudzovaného návrhu z 21.2.2025, resp. v zmysle jeho petitu sa domáha uloženia povinnosti žalovanej spočívajúcej „iba“ vo verejnom šírení a zdieľaní webovej stránky pod názvom I. na jej facebookovej stránke „Iniciatíva za vymazaných rodičov“, avšak už bez toho, že by sa špecifikácia toho, o aké tvrdenia, príp. úsudky ide, premietla do žalobného návrhu (petitu), uvážil, že pokiaľ by takémuto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel, neprípustne by tým postihol aj šírenie a zdieľanie takých tvrdení a úsudkov zo strany žalovanej na webovej stránke I., ktoré by neboli spôsobilé zasiahnuť do osobnostných práv navrhovateľa, čím by neprípustne bolo zasiahnuté do základného práva žalovanej na slobodu prejavu (Čl. 26 Ústavy SR). Z dôvodu, že tu dochádza preto k stretu dvoch protichodných základných práv, medzi ktorými je potrebné nájsť proporcionalitu, t. j. vzájomne vyvážený vzťah, posudzoval preto, či navrhovateľom navrhovaný petit návrhu z 21.2.2025 by (ne)mohol byť podkladom na vykonanie exekúcie, majúc na zreteli, že pri nárokoch na ochranu osobnosti a z nich vyplývajúcich návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné v petite návrhu špecifikovať, ktoré konkrétne informácie týkajúce sa navrhovateľa má súd žalovanej zakázať verejne rozširovať a zdieľať, keďže z ustálenej súdnej praxe je zrejmé, že do osobnostných práv navrhovateľa môžu zasahovať len konkrétne výroky a hodnotiace úsudky, ktoré navrhovateľ považuje za nepravdivé a spôsobilé prívodiť mu nemajetkovú ujmu, a teda ten, kto informácie verejne šíri a zdieľa, nemôže sa dopustiť zásahu do osobnostných práv navrhovateľa uverejnením akéhokoľvek tvrdenia či obrazovo-zvukového záznamu, ale len uverejnením konkrétnych nepravdivých informácií a hodnotiacich úsudkov. Uzavrel preto, že navrhovateľ v odôvodnení návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí preto špecifikovať, ktoré výroky a hodnotiace úsudky považuje za nepravdivé, čomu navrhovateľ podľa súdu v danom prípade aj urobil zadosť a následne v logickej zhode s odôvodnením návrhu v petite návrhu potom môže sa domáhať zákazu ich rozširovania, čomu navrhovateľ zadosť však už neurobil, keďže rušivý čin vo výroku presne nepopísal, v dôsledku čoho ním navrhované rozhodnutie súdu by nebolo vykonateľné a keďže súd v zmysle §216 ods. 1 CSP je viazaný návrhom na začatie konania, nemôže navrhovateľovi priznať viac a ani niečo iné, než to, čo tento v žalobnom petite žiada a hoci táto viazanosť neznamená úplnú a bezpodmienečnú viazanosť formuláciou (doslovným znením, slovným vyjadrením) petitu, súd musí dbať, aby z obsahového hľadiska vyjadroval to, čoho navrhovateľ návrhom skutočne sa domáhal, inak by rozhodol ultra petit. Keďže však v danom prípade podľa súdu nešlo o nedostatok vo formulácii petitu, ktorý súd je oprávnený odstrániť, pokiaľ nezmení jeho význam, kým formulácia petitu, ako je tento, ktorý netrpí odstrániteľnou jednoduchou úpravou textu bez dotknutia sa jeho podstaty je už vecou jeho hmotnoprávneho posúdenia, či návrh je alebo nie je opodstatnený a nedostatok v tomto smere je riešiteľný už len meritorným rozhodnutím o veci samej, uzavrel, že zmena výroku samotným súdom bezo zmeny návrhu navrhovateľom spôsobom, ktorým by tento odstránil nespôsobilosť petitu návrhu viesť k upusteniu od neoprávnených zásahov žalovanej, v danom prípade by bola zásahom súdu už do predmetu konania, lebo vymedzenie toho, čoho navrhovateľ sa domáha prináleží len jemu ako pánovi sporu (dominus litus). S týmto odôvodnením dospel k záveru, že neodkladné opatrenie v jeho ostatnej časti (nad rozsah postihnutý prekážkou právoplatne rozhodnutej veci) tak, ako bolo navrhnuté, nie je na dosiahnutie navrhovateľom sledovaného cieľa spočívajúceho v ochrane osobnostných práv proporcionálne, resp. že tento cieľ je možné dosiahnuť aj iným spôsobom predstavujúcim menej intenzívny zásah do práva žalovanej na slobodu slova a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo zvyšku preto zamietol bez potreby zaoberať sa prípadným naplnením vecných podmienok vyhovenia návrhu, t. j. osvedčením danosti nároku, ktorému sa má poskytnúť súdna ochrana a potreby neodkladnej úpravy právnych pomerov sporových strán.

4. S odôvodnením, že úspešná žalovaná strana v konaní náhradu trov konania si neuplatnila a ani podľa obsahu spisu v konaní jej žiadne trovy nevznikli, s použitím základných princípov (Čl. 4 ods. 2 a Čl. 17 CSP) nárok na náhradu trov konania tejto nepriznal.

5. Proti tomuto uzneseniu navrhovateľ podal odvolanie navrhujúc, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že žalovanej uloží zdržať sa verejného šírenia a zdieľania webovej stránky I. na svojej facebookovej stránke „Iniciatíva za vymazaných rodičov“ a v reakcii na výhradu súdu prvej inštancie o absentujúcej špecifikácii tvrdení, ktorých žalovaná pri tomto šírení a zdieľaní sa má v budúcnosti zdržať, petit svojho návrhu zmenil/doplnil tak, že toto sa má týkať aj obsahu tejto webovej stránky, pokiaľ tento obsahuje tvrdenie alebo prirovnania, že žalobca a) je páchatelom trestnej

činnosti, b) je členom organizovanej zločineckej skupiny, c) sa dopúšťa korupcie alebo je súčasťou tzv. justičnej mafie, d) je zodpovedný za psychické alebo fyzické poškodzovanie iných osôb, e) je predmetom korupčnej nahrávky bez toho, aby to bolo právoplatne preukázané príslušnými orgánmi činnými v trestnom konaní, alebo vyzýva verejnosť na zasielanie informácií o osobe žalobcu. Dôvodom na túto zmenu uznesenia podľa odvolateľa bolo, že a) ide o verejné zdieľanie odkazu ako súčasť cieľeného zásahu do osobnosti – obsah webovej stránky a sprievodné komentáre žalovanej nesú znaky zásahu do osobnostných práv navrhovateľa, keďže ho označujú za osobu, ktorú „zaujímajú len peniaze“, pod ktorej vedením „pôsobí organizovaná skupina“ a pod., pričom ide o spôsob komunikácie špecifický a samostatne posudzovateľný a aby b) návrh bol v súlade s princípom proporcionality a neprekračoval rámec nutnej ochrany, pričom navrhovateľ v žiadnom bode svojho návrhu sa nedomáhal plošného zákazu aktivity žalovanej, domáhal sa len obmedzenia zdieľania konkrétneho obsahu šíriaceho dehonestujúce, nepravdivé a ničím nepodložené tvrdenia o navrhovateľovi.

6. Odvolateľ namietal proti záveru súdu, že by v danej veci išlo o prekážku rozhodnutej veci, a to s argumentom, že vo veci tohto návrhu z 21.2.2025 ide o nové, pokračujúce a opakujúce sa zásahy žalovanej uskutočnené po vydaní a nadobudnutí vykonateľnosti skoršieho uznesenia súdu z 11.3.2024 a preto skutky, ktoré sú predmetom návrhu z 21.2.2025, nemohli byť predmetom predchádzajúceho súdneho konania, keďže tieto v danom čase neexistovali. Podľa odvolateľa ide však o delikty, ktoré ani nemožno považovať za pokračovanie pôvodných, ale ide o nové skutkové okolnosti, ktoré odôvodňujú opätovný zásah súdu neodkladným opatrením. Už nariadené neodkladné opatrenie podľa neho nie je preto dostatočné na zabránenie ďalším útokom zo strany žalovanej, táto ho vedome a opakovane aj porušuje a je preto odôvodnená potreba nového, adresnejšieho a konkrétnejšieho súdneho zásahu, ktorý by zohľadnil rozsah a intenzitu nového konania žalovanej zameraného na diskreditáciu navrhovateľa.

7. Odvolateľ rovnako namietal aj nesprávnosť právneho záveru súdu, že návrh z 21.2.2025 sčasti je konzumovaný už predchádzajúcim uznesením, keďže zo strany žalovanej ide o novú a špecifickú formu šírenia dezinformácií a keďže aj sporná webová stránka vznikla až po vydaní uznesenia z 11.3.2024, táto predstavuje nový kanál systematickej diskreditácie navrhovateľa. Zdieľanie webu je pritom samostatnou formou šírenia – zverejnenie odkazu na webovú stránku v spojení s výzvami pre „obete žalobcu“, používanie fotografie navrhovateľa a manipulované titulky napr. „očakávame masaker?“ nemožno zovšeobecniť pod pôvodný zákaz šírenia „informácií o tom, že klient je korupčník a zločinec“, ale ide o nový adresný a cieľený prostriedok útoku.

8. K odvolaniu sa vyjadrila žalovaná navrhujúc, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil. Samotný návrh označila za absurdný namietajúc aj, že ona nie je majiteľkou domény I. a ani autorom článkov a že pokiaľ by došlo k zákazu zdieľania predmetnej webovej stránky, došlo by k porušeniu ústavou zaručenej slobody prejavu, ako i k porušeniu Čl. 11 Charty základných práv EÚ (sloboda prejavu a právo na informácie). K veci samej ešte uviedla, že na facebookovej stránke „Iniciatíva za vymazaných rodičov“ zdieľa aj prípady, kde navrhovateľ vystupuje v pozícii, akoby zastával záujmy matiek a bežne tam zdieľa aj články, videá, rozhovory, ktoré sa týkajú maloletých detí. Ostatný obsah vyjadrenia žalovanej s predmetom tohto konania bezprostredne nesúvisí a odvolací súd ich v odôvodnení svojho rozhodnutia preto ani nereprodukoval.

9. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací po kladnom posúdení včasnosti a prípustnosti odvolania podaného stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania a tiež viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, bez nariadenia pojednávania prejednal napadnuté uznesenie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo (§34 a 355 a nasl. CSP o odvolaní) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

10. Uznesenie vo všetkých jeho výrokoch je vecne správne, odvolací súd ho preto postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

11. Po preštudovaní obsahu spisu a po oboznámení sa s napadnutým uznesením a jeho odôvodnením, ako aj s obsahom odvolania a jeho dôvodmi a tiež aj s argumentmi protistrany, odvolací súd v plnej miere sa stotožnil so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, že v danom prípade neboli splnené všetky zákonné podmienky pre nariadenie žalobcom navrhovaného neodkladného opatrenia a vo veci preto vecne správne rozhodol, pokiaľ na základe navrhovateľom tvrdených skutkových okolností jednak konanie sčasti zastavil s argumentom, že v rozsahu, v ktorom právoplatné uznesenie z 11.3.2024 vo veci K3-6C/144/2022 v spojení s potvrdzujúcim uznesením odvolacieho súdu tvorí prekážku právoplatne rozhodnutej veci a jednak aj pokiaľ vo zvyšku návrh zamietol s odôvodnením, že tento nie je na dosiahnutie navrhovateľom sledovaného cieľa, t. j. ochrany jeho osobnosti v súlade s princípom proporcionality, keďže sa ním domáhal postihu aj proti verejnému šíreniu a zdieľaniu aj

takých tvrdení a úsudkov žalovanej na webovej stránke I. na jej facebookovej stránke „Iniciatíva za vymazaných rodičov“, ktoré by neboli spôsobilé zasiahnuť do osobnostných práv navrhovateľa.

12. Z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia napadnuté uznesenie je plne akceptovateľné, presvedčivé, jasné a zrozumiteľné, v odôvodnení uznesenia súd dal odpovede na všetky otázky, ktoré majú pre vec podstatný význam a dostatočne a presvedčivo objasnil aj svoje právne úvahy, ktoré tvorili právny základ napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd vychádzajúc z obsahu spisu nezistil žiadne vady, ktoré by sa týkali procesných podmienok (§380 ods. 2 CSP). Naopak odvolací súd s napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie, ako aj s jeho dôvodmi v celom rozsahu sa stotožnil a na tieto odkazuje, pretože sú správne, zákonné a presvedčivé a v tomto svojom odôvodnení preto ich už nezopakoval len v súlade s §387 ods. 2 CSP obmedzil sa na konštatovanie správnosti jeho dôvodov a na zdôraznenie ich správnosti reagujúc na odvolacie námietky odvolateľa doplnil nasledovné dôvody.

13. Podstata súdnej ochrany ukladajúcej povinnosť zdržať sa zásahov určitého charakteru spočíva v poskytnutí tejto ochrany pred takýmito zásahmi, ku ktorým prípadne dôjde v budúcnosti, t. j. po rozhodnutí súdu a možno ju preto poskytnúť jedine za podmienky, že inkriminovaný zásah stále trvá, pokračuje alebo hrozí jeho opakovanie, nikdy však nie do minulosti, kde namiesto je prípadne sa domáhať odstránenia týchto zásahov, prípadne ich následkov. Keďže navrhovateľovi právoplatným a vykonateľným nariadeným neodkladným opatrením z 11.3.2024 vo veci K3-6C/144/2022 už poskytnutá súdna ochrana do práva na ochranu jeho osobnosti v danom prípade je koncipovaná tak široko, že táto pokrýva aj tie budúce prípadné zásahy do práva na ochranu jeho osobnosti, ku ktorým na facebookovej stránke žalovanej „Iniciatíva za vymazaných rodičov“ dochádza šírením a zdieľaním webovej stránky I., závery súdu prvej inštancie o konzumovaní jeho aktuálne posudzovaného návrhu z 21.2.2025 už právoplatne nariadeným neodkladným opatrením, sú preto nepochybne správne. Právoplatné a vykonateľné uznesenie z 11.3.2024 navrhovateľovi poskytuje teda súdnu ochranu aj pred tým pokračujúcim konaním žalovanej, ku ktorému prípadne dôjde aj v budúcnosti, t. j. aj voči tým, ku ktorým došlo aj v navrhovateľom zmienených ďalších prejavoch žalovanej po právoplatnosti, resp. po vykonateľnosti uznesenia z 11.3.2024. Neobstojí preto odvolacia námietka navrhovateľa, že v prípade týchto ním popísaných ďalších udalostí z dôvodu, že ide o nové okolnosti a práve preto, že tieto nastali po právoplatnosti, resp. vykonateľnosti už nariadeného neodkladného opatrenia z 11.3.2024, by si mali vyžadovať novú, precíznejšiu súdnu ochranu, ktorú navrhovateľ týmto návrhom sa snaží dosiahnuť. Už nariadené neodkladné opatrenie, keďže poskytuje súdnu ochranu aj pred tým prípadným konaním žalovanej do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa, ku ktorému dôjde po vydaní predmetného uznesenia z 11.3.2024, takto nariadené neodkladné opatrenie v tomto rozsahu plne pokryje situácie, ktoré medzi stranami sa odohrali ex post a ktoré súbežne sú aj porušením nariadeného neodkladného opatrenia, čím navrhovateľ napokon aj sám sa riadil a podľa čoho aj sám procesne postupoval, keď podal návrh na vykonanie exekúcie.

14. Rovnako správne sú právne úvahy a závery súdu prvej inštancie aj vo zvyšku, t. j. pokiaľ navrhovateľovi navrhovanú súdnu ochranu jeho osobnosti z dôvodu, že táto s odvolaním sa na ústavou rovnako zaručené a chránené právo žalovanej na slobodu prejavu, sa vymyká princípu proporcionality, neposkytol pred tými zásahmi žalovanej, ktorými táto cez jej facebookovú stránku „Iniciatíva za vymazaných rodičov“, by šírila/zdieľala akýkoľvek obsah stránky I., t. j. aj taký, ktorý prípadne by ani nebol zameraný priamo proti navrhovateľovi a preto by ani nebol spôsobilý zasiahnuť do práva na ochranu jeho osobnosti. Odvolací súd aj v tomto rozsahu plne sa preto stotožnil so správnymi úvahami, skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, proti ktorých správnosti, možno konštatovať, napokon nenamietal ani odvolateľ, keďže tento v súlade s výhradami súdu prvej inštancie vyjadrenými v napadnutom uznesení, v tomto smere zmenil návrh z 21.2.2025 tak, že poskytnutá súdna ochrana formou navrhovaného neodkladného opatrenia, ktorej takouto procesnou formou navrhovateľ sa domáhal, sa mala týkať zdržania sa šírenia a zdieľania len takého budúceho obsahu stránky I. cez facebookovú stránku žalovanej „Iniciatíva za vymazaných rodičov“, ktorý súbežne by sa týkal zásahov do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa a aj to len v takom rozsahu, pokiaľ tento by obsahoval tvrdenie alebo prirovnanie žalovanej, že navrhovateľ je páchatelom trestnej činnosti, členom organizovanej skupiny, dopúšťa sa korupcie alebo je súčasťou tzv. justičnej mafie, je zodpovedný za psychické alebo fyzické poškodzovanie iných osôb, je predmetom korupčnej nahrávky (pokiaľ o tom nebolo právoplatne rozhodnuté orgánmi činnými v trestnom konaní), alebo vyzýva verejnosť na zasielanie informácií o osobe navrhovateľa. Zmena návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v odvolacom konaní však prípustná nie je, odvolací súd na toto doplnenie žalobného návrhu navrhovateľa bez ďalšieho prihlíadať preto nemohol (§371 CSP) a jeho návrh jedine z tohto formálneho dôvodu v odvolacom konaní akceptovať preto nemohol.

15. Z uvedených dôvodov odvolacie námietky navrhovateľa neobstoja, keďže žiadna z nich nie je spôsobilá spochybniť vecnú správnosť napadnutého uznesenia. Odvolací súd postupom podľa §387 ods. 1 a ods. 2 CSP napadnuté uznesenie pre tieto výlučne formálne nedostatky posudzovaného návrhu preto potvrdil v celom rozsahu ako vecne správne vrátane závisiaceho výroku o trovách konania, ktorým súd prvej inštancie nepriznal náhradu trov konania žalovanej, ktorá šírením a zdieľaním obsahu o navrhovateľovi na ňou zriadenej webovej stránke I. cez svoju facebookovú stránku „Iniciatíva za vymazaných rodičov“, javí sa, že do osobnostných práv navrhovateľa neoprávnenne zasiahla.

16. Pretože ide o rozhodnutie, ktorým konanie sa končí, odvolací súd postupom podľa §396 ods. 1 CSP rozhodol aj o trovách odvolacieho konania (§262 ods. 1 CSP). Vo veci v celom rozsahu úspešnej žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, a to vzhľadom na okolnosť, že táto napriek právoplatne nariadenému neodkladnému opatreniu z 11.3.2024, ktoré je vykonateľné, neprípustne pokračuje vo svojich neoprávnených zásahoch do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa, čo navrhovateľ v konaní jednoznačne osvedčil poukazom na ďalšie videozáznamy, resp. príspevky žalovanej jednak uverejnené na jej facebookovej stránke „Iniciatíva za vymazaných rodičov“, ako napokon i poukazom na samotné založenie webovej stránky I. zameranej na diskreditáciu navrhovateľa na verejnosti. Odvolací súd v uvedenom konaní žalovanej vzhliadol výnimočné dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré o trovách konania aplikovaním §257 CSP v danej veci rozhodol plne v prospech neúspešného navrhovateľa.

17. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu dovolanie je prípustné, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

S výnimkou prípadov ustanovených v §429 ods. 2 CSP v dovolacom konaní dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).